

THÁNG CHÍN

Tháng chín mỗi trên hàng cây sẫm tối
Tôi về xa hơi hướm ngọc ngà em
Mưa trên sông mưa lả chả nguyệt mềm
Em khuất mặt bên kia bờ ảo vọng

Tháng chín mỏng như một vòng tay rộng
Lỏng bờ vai lạt một vết môi ngon
Đời buồn tênh như một dấu đá mòn
Tôi đắm đuối theo nỗi buồn rất lạ

Tháng chín gỏ lên đầu vai rất nhẹ
Chút hơi sương và thăm thẳm dặm trường
Em ở đó bên kia đời, lặng lẽ
Còn chi ? Em, tôi và nỗi tiếc thương !

CAO VỊ KHANH